

formes d'aquesta arrel en índic ja ho mostren així, amb la nasal permanent de *ātankab* i *tañic-* i amb la *a < N* que veiem en *takrām* etc. Aprofito aquesta nota per llevar algunes err. tip. que s'han esmunyit, relatives a això en l'article ESTANCAR del DECH, ⁵ nota 17: llegir *tanākti* (no *tānkti*) lín. 36, *tānkus* (no *tonkus*) lín. 46, combinar (no *canbiar*) lín. 52.—⁴ Que figura p. ex. en grans clàssics del sànscrit com Kalidassa. N'hi ha un ex. en una escena de *Vikramorvaçī* (III, 9.46) en què es descriu el fortíssim ¹⁰ neguit d'una dona perdudament enamorada. El comentarista màxim de Kalidassa, el gran filòleg medieval Ranganātha, aclareix «*rogah saṃtāpo vā*» (ed. Shankar Pandit, p. 90), és a dir 'roga o saṃtāpa': aquest segon substantiu significa «distress, sorrow, repentance, penance, pain, heat», i *rogah* es tradueix «sore place, disease, infirmity». —⁵ P. ex., en un dels llibres més vells de l'Àvesta, en el Yasna, 43.4, *taṣmām-čā spāntam* es tradueix 'el fort i sagrat' («den starken und heiligen»). Bartholomae, *Altiranisches Wörterbuch*, 626-638; Reichelt, *Awestisches Handbuch*, § 728, i glossari, s. v. —⁶ En els catecismes I, II i III, que representen tres dialectes molt antics però ja prou divergents: dono a continuació la traducció en els catecismes teutònics (transposant-ne lleument la forma fonètica a la de l'alemany modern); Catec. I *pa-tickots* «empfangen (vom heiligen Geist)» (87); *prei-tickray* Catec. I, *tickaray* Catec. II, *trickrōmien* Catec. III, tots ells traduïnt («(sitzend) zur Rechten (Gottes)» (151); cito segons ³⁰ l'edició facsímil de Mažiulis-Ivaskevicius; així mateix pruss. ant. *-tinklo*, lit. *tīnklas* 'parany o xarxa per aferrar salvatgina' («*sasin-tincko* = Hasengarn», gloss. d'Elbing, grec). Les dades lituanes en part segons els dices. de Lyberis, Baravykas, Bender, i els ³⁵ gloss. de Völkel, 63.11 etc., Orvidiene, Dambriunas; en part Fränkel, *Die Baltischen Sprachen*, 90; algunes segons Pokorny, Walde-Pok. i Uhlenbeck.—⁷ 82, *The Dialects of Anc. Gaul*, p. 86; car és sabut que sovint són atrevides algunes de les seves inter-⁴⁰ pretacions. —⁸ ¿Hi ha per ventura cap **baerenticare*, **circanticare*, **amanticare*, **furanticare*, **claudenticare*, **fragranticare*, **habenticare*...? —⁹ Els noms de lloc, i més els cèlebres, estan sotmesos a pressions cultistes. Recordem *Palencia*, *Soria*, *Nu-*⁴⁵ *mancia*, *Coruña* (no **Chuña* o **Lluña* com escauria a CLUNIA) etc. Se sol dir que *Simancas* ve de SEPTIMANICA; que *Sepúlveda* ve de SEPTEM PUBLICA (no cal ara escatir si tals etimologies són ben fermes), i si és així: ¿de què ha de fer cas el fonetista per a ⁵⁰ les seves lleis: de *Simancas* o de *manga* MANICA? De *Sepúlveda* o de *pulga* *PULICA? —¹⁰ Wartburg suprimeix pòstumament aquesta revolta esborrant-li aquests mots, i engargussant al pobre mort, en la 2.ª ed. del seu diccionari, el ridícul *STANTICARE ⁵⁵ (sinó que ja li concedeix dificultat fonètica). Dificultat! —¹¹ Excepció, única que conec, en un text gal·lec, que val la pena citar com a antiga: «*lagōas estancas e limosas*», *Gral. Estoria en gallego*, 253.6. És sabut que el participi truncat és una formació ⁶⁰

més viva en gallego-portuguès que en totes les llengües romàniques llevat de l'italià. —¹² Segons Meyer-Lübke a l'Engadina seria italianisme; també si ha *staunchel*, *-cla* a la Sobreselva. Si és manlleu dels dialectes italians, de tota manera seria testificació indirecta de *stangel* o *stangiarse* cap a la banda de Trento o Brescia. —¹³ No hi ha dificultat a creure que *es-*, *a-* i *en-* siguin en aquest cas els coneguts preverbis romànics, però no descartem del tot que aqueixos verbs derivats vinguessin, sobretot *estancar*, ja formats des del substrat, amb preverbi indoeuropeu. Car EKS- o EK- és preverbi comú a bastantes famílies indoeuropees: en cèltic i en algunes altres era tant o més vivaç i productiu que en italià i en grec. Seria doncs lícit, postular, ja bo i format, un cèltic o sorotàptic EKS-TANKŌ: veg. el meu article *New Information on Hispano-Celtic* de *ZCelt. Phil.*, 1955, reproduït en *TopHesp.* I, 96, II, 234. Sobre EKS- en cèltic, tracta Thurneysen, *Gallisches, ZCeltPhil.* XIV, 8ss.; en cèltic sembla que es reduïa a EK- (com en grec) davant consonant, cf. també Pedersen, *VglGrKSpr.* II, 6, 194-5; Walde-P. I, 116; Weisgerber, *Spr. d. Festlandkelten*, p. 200. Ni tan sols es pot excloure la possibilitat que com bastantes arrels indoeuropees en *τ-*, tinguessin un duplicat en *st-* (un dels misteris del pre-indoeuropeu), com *steg/teg-* 'cobrir'; val a dir que això resta arbitrari. Si aquest derivat es propagà més, dins la Romània, que el primitiu *TANKŌ, partint des del que hem anomenat «epicentre» cat.-oc., és versemblant que hi ajudés la influència del sinònim llatí STAGNARE i STAGNUM. —¹⁴ Un *saṭánka* «barre de bois» s'usa en l'àrab vg. algerí segons Roland de Busy (*L'Idioma d'Alger*, Alger 1847; Dozy, *Suppl.* I, 832a): com que l'estructura del mot el denuncia com a manlleu, Simonet suggeria que fos el cast. *tranca*. Impossible pels sons. ¿Seria *sa tanca* portat a Alger per moriscos balears amb ar. *sa-?* Més aviat crec que ve de *estanca* (deriv. d'*estancar*) amb una evolució sil·làbica com les comentades a ESCABETX. —¹⁵ De cara al futur cal la reserva que *tancare* figura en el *Condaghe* de Salvènnor. Si el text original es trobés algun dia, potser, segons la data del passatge, convindria revisar la qüestió. Per ara aquesta dada té ben poc valor perquè d'aquest *condaghe* no es coneix més que una traducció al cast., que deu ser del segle XVII, i sempre resta la possibilitat d'una interpolació del qui la féu aleshores. La cosa menys convincent entre les que diu Wagner és que el nuorès *tanku* «asta de legno» i campid. de Sàrrabus *tank(edd)u* no es relacionin amb el cors *tank* 'arbut espinos' sinó amb el cast. *taco*. —¹⁶ Que el mot indoeuropeu TANK- hagués arribat directament a Còrsega i Sardenya no cal dir que és poc versemblant, encara que ni això no és inconcebible, donat el cas de l'indoeur. *soru* 'XERIGOT' autòcton a Sardenya (*DECH* v, 329a11). —¹⁷ Aquest substantiu, des de Tolosa es deu estendre una mica en el gascó de l'extrem SE., car a Saint Gaudens es registra «*tanco*: tour m. [espèce d'armoire tournante, placée dans